

OTTO GLASTRA VAN LOON

BRIEF

AAN DEN VOORZITTER VAN DEN

EERERAAD
VOOR DE MUZIEK

Aan den Hooggeleerden Heer
Professor Mr. J. C. van Oves,
Voorzitter van den Eereraad
voor Muziek te LEIDEN.

Hooggeleerde Heer,

Een paar maanden lang heb ik nu ernstig kunnen nadenken over het vrome, door Uw Eereraad op 29 September over mij geveld. Mer al de openbaarheid, waarmee ik steeds probeer mijn gedachten en daten te analyseren, heb ik mijn gedragingen in de bezettingstijd en tenzichte Uw oordeel daarover onder de loupe genomen. Ik hoop, dat U zich de moeite wilt willen getroosten, het medetaken van dit onderzoek objectief te beschouwen, en er evenwel een waardering in te vinden. Uw noodlot te hartem.

Het is mijn vaste overtuiging, dat er eenrede van mij geschiedt. Ware dit niet het geval, met andere woorden, zou ik slechts een flauwzinnig of andere redenen willen brengen een raar antwoord in een letteren verzoeken te krijgen, dan zou ik mij niet lange droom weg op U richten.

Nimmer zal het Uw beoefening geweest zijn bij de overreeding van Uw — ik weet het — hoort bevoorrechtelijke zaak om onbillijkheden te scheppen. En het is ook zeker niet mijn bedoeling om met langere tijd zal te insinueren, maar wel zou ik met dit schrijven een steunje willen bijdragen tot een billike reafvoering van de kunstwereld, waarvan, dit als voorwerp, ook door mij de noodzaak noodzakelijk wordt erkend. Mijn „zaak“ zou konijn als een gemiddeld voorbeeld kunnen dienen voor vele andere en de analyse daarvan zou U mogelijk de oogen kunnen openen voor het meeste, ook andere omgelden.

Viele slijen zou ik U willen verzoeken, de gedragingen die kunstenaars te willen zien in het licht van den tijd waarin zij werden gepleegd. Al ware het alleen maar om een „gevoelens“, de mogelijkheid te erkennen, te wijzen op daten van sommige van Uw eigen Eereraadsleden, die, indien zij tusschen 1943—1945 hebben zouden zijn, zeer herkenkelijk genoemd moeten worden, doch die tijdens de jaren 1943—1945 aanwezig zijn geweest.

Uit de Ochtendpost van 7 September 1945.

De Heer Jan Vreugden, zelden de brochure „In die verovering“ over de zaak Dr. Rudolf Mengelberg, O.G.v.L., heeft in 1941 als dirigent en leider van een „indien de bezetting geestige openbaarheden verschillende opera's — waaronder Tannhäuser en Lohengrin — uitvoerd. Tegengewer leden van dit „gezelschap“ (en zich tegenover mij, O.G.v.L.) sprak hij eenige kreten van glansen, een kunstenaar door Duitse gezelschaps te volgen, tenzichte van de Duitse overheid flauwzinnig omna voor zijn gedachten te verkrijgen. In 1939 — een jaar van het Naziongen in volen blaas! — ontzetteerde hij met zijn „koren“. De Heilige Kerkhof“ in Duitstland! n.a. een krete van harte van „Water-Heide“. Een daarvan door hem geprononceerde muzikale goet. „Sing Het Woerd-Idem“, bezongde hem een krete met bakkebaas-bedrakte het.

„Wij vragen ons af, sijn dit herte, die thans de kritiekuitvoeren moeten spelen en n.a. als rechtten moeten optreden van een man als Rudolf Mengelberg, met een 25-pagene staat van dienst voor het Concertgebouw?“

het was, dat Louis Wulffers Buis, die in 1941 de plaats innam van Sen-Draais (welke als hoofd zijn dienstverband met het Koninklijk Conservatorium in Den Haag verloor) en die bleef, ondanks het feit, dat de naam „Koninklijk Conservatorium" veranderd moest worden in „Rijksconservatorium", die ook de loyaliteitsverklaring zou hebben getekend en die nu vindt, dat andere Jooden moeten onderscheiden, terwijl hijzelf vrijstelling in krijgsvangenschap is gegaan. Is het waar, dat dit lid van den Eerste Raad voor Muziek nu bekend is met Inspector van het muziekinstituut in Nederland?

Maar laat ik op dit onderdeel van een vraagstuk, ook bij hetgeen volgt, niet verder ingaan, want het heeft, ook dit waer is, niet tot Uw opdracht behoord. U een oordeel te vormen over de gaten van leden van den Eerste Raad voor Muziek.

Hier mogen nu eerst een aantal subjectieve stellingen volgen, welke beschikkingen verderop het onrecht, betrekkelijk zij in zelfs nog een wijd omvang, zullen hebben aan te tonnen.

1. De behandeling van mijn „grond" heeft mijn rechtsgeslacht niet bevestigd.
2. Het steunpunt „voornamelijk" in den vorm van een advies aan het Miltair Gezag, is een groot onbillijkheid.
  - a. omdat mijn gedragingen door Uw College verkeerd zijn oordeeld en beoordeeld.
  - b. omdat U mij in een categorie van „overtrokken" (waartoe door U een collectieve straf was ontworpen) hebt geplaatst, waar ik behoor niet in deze klasse.
  - c. omdat op geen enkele wijze naar voren en in rekening is gebracht, dat ik letterlijk alles wat naar werkelijke collaboratie zwevende, openlijk heb nagelaten.
  - d. omdat de strafmaat weliswaar zwaarder is, dan zelfs met de overweging in het „voornamelijk" in overeenstemming te brengen is.
  - e. omdat verschillende van mijn collega's, voor dezelfde daden in het geheel niet en voor in de ogen van het publiek zwaarder vergrijpen, lichter zijn gestraft.
3. De bewoordingen, waarin het „voornamelijk" is vervat, zijn onaanvaardbaar:
  - a. omdat de vaststelling, dat ik zelfs had ingezien en getuigd erkend heb, onwaar is.
  - b. omdat de door U gebruikte qualificatie „een grond van ernstige collaboratie" door geen enkel bewijs gestaafd kan worden.

af 1.

Afschilt

MITAIR GEZAG, Sectie XIV

(Onderwijs, Kunst en Wetenschappen)

Onderwerp: Otto Gesten van Loon.

's-GRAVENHAGE, 3 October 1945
Adres: B.P.M. Gebouw

EERERAAD VOOR DE MUZIEK

Blijkens zijn besluit van 24 September jl. richt de Raad afschieting nu 5 Mei 1952 eendrachtiglijk voer af tegeven, die functies hebben aanvaard bij het Muziekgilde. De Heer Van Loon heeft zelfs gelooft. Hij was van 6 Maart tot 7 Mei correspondent van dit Gilde voor Noord-Holland en Amsterdam, belast met de taak van het „voortrekken" van gegevens over en voor personen en verenigingen, die geschikt geacht kunnen worden om uiteindelijk lid te zijn van de Nederlandse Kultuurkamer en aldus te worden ondergebracht in het Muziekgilde.

De Raad ziet hierin een ernstig geval van collaboratie met een door den Staat ingevorderde organisatie, gepleegd door een voornamelijk Nederlandsch

burger, op een tijdstip, waarop het Nederlandsche Volk onder zwaren invloed en het beste deel van dit volk zich bij begon te verzetten tegen de onderdrukking.

Echter moest de Raad, dat de volle straf voor hem, die functie bij het Muziekgilde aanvaardde met op den Heer Gesten van Loon behoeft te worden teruggevoerd, omdat zijn werkzaamheid zich over slechts twee maanden heeft uitgestrekt en hij geen loon daarmee ontvangen heeft, doch slechts een geringe vergoeding van kosten, terwijl hij bovendien lidk heeft gegeven, zijn loon te betalen ingezien en deze voorafschiet, Anderzide heeft de Raad de door den Heer Van Loon tot zijn werkzaamheid aanvaardde overwettigd onrecht het karakter van het Muziekgilde niet lang geleden de Raad zelfs zelfs een overtuiging bij een man van zijn ontwikkeling, intelligentie en anderzide met aanvaardde en is nu presentie, dat de Heer Van Loon, die trouwde aan de Mededelen van 1940 oordeel als burger in Nederlanden en later als burger van de Nederlandsche Opera in Amsterdam, door deze werkzaamheden in verband met zijn artistieke functie bij het Muziekgilde, de pogingen van den overvulligen van het Nederlandsche muziekinstituut met Nederlandsche kerken, doch onder Duitse of Duitsch-germane overheersing in laten overgaan, wilken en verken heeft getuigd — aldus van de zwaarte van zijn collaboratie voorbeeld heeft overleden — nu acht daarom zijn afschieting uit het gemeentelijk muziekinstituut van 5 Mei 1945 tot 1 October 1945 een onrechtvaardig oordeel.

De Adviseur G.B.M.G.

De van Dr. K. Kibbeel

w.g.

Prof. Dr. N. A. DONKERBLOOT

De Voorzitter van den Eerste Raad

voor de Muziek

Prof. Mr. J. C. VAN OVEN

Tegen de behandeling van mijn „grond", waarvan bovengenoemd „voornamelijk" — waar ik hoop — voldoende duidelijk is geweest, heb ik eerder bezwaaren, die, zoo nu of niet overal gevolgd zijn met de juridische overtuiging, die wettelijk in een later stadium van de behandeling van de zaak gevolgd zullen worden, ofwel af op overeenkomsten van het getuigd verstand, ofwel wegens, dat ik mij bezwaaren voel, te U hier tevens voer te leggen. Doch het Miltair Gezag heeft bezwaaren, wie de schuld draagt, of wie de onrecht is en door bezwaaren de gevolgd procedure is — dit moet ik verstaan — geen antwoord van den Eerste Raad voor Muziek, doch een antwoord van de Ministeriële afdeeling van artistieke instellingen en welke termen, en dit zal niet weer een grond zijn van het feit, dat noch het College als zodanig, noch mijn overleden tegen de muziek, een verschillend oordeel hebben. Dat U, Hooggeleerde Heer, als Professor te het Koninklijke Instituut, de zwaarte hebt getuigd de verantwoordelijkheid te kunnen dragen voor de actie van bevestiging die moet, omdat wij, die nu als eigen ervaring kunnen, ge't mij verzuimd de overtuiging, dat alles „met rechter dingen hangen", doch onvoorzicht met anderzide het gevoel niet, dat U — van de wereld die muziek uit bezwaaren een halfjaar geleden — niet voldoende op de hoogte bent geweest van de werkelijke toestanden binnen de bevestiging, een, zonder bevestiging, heb overtuigd te zien, dat ministeriële bevestiging in bij de behandeling van deze zaak. De bevestiging kwam uiteindelijk als waartoff van de afdeeling van de adviezen van het Miltair Gezag (de Heeren Van Loon, Sanders e.a.) en in sterke mate van U, met de Ministeriële Mededelen Bredewijk-Buizen en de Heeren Piper, Wulffers Buis en Vreugden.

En nu is mijn eerste bezwaaren, dat deze halfjaar geleden niet overeenkomstig ingezien en hebben kunnen dragen, die over een onder bij aflicht kon worden, dat ik anderzide van niet kunnen, en zijn eigen overtuiging, welke een overtuiging te zijn de ministeriële bevestiging, niet worden kunnen distributie, de ander niet omdat bij andere dit ook heeft, die nu overtuigd met mij zijn gevoel van eigenwaarde onmogelijk hebben kunnen streken, waar een ander niet om redenen van teleurstelling, die nu evenwel niet hebben kunnen distributie in

de verhouding component tegover dringert en dan zijn daar tevens nog de verschillende persoonlijke gevoelens, die in een kleine mate wereld als de zeer belangrijke verhoudingen plagen te verhoeden. De meeste leden zijn dus in zekere mate partij in een proces en hebben tevens de macht van, verhouding, of in te zeggen van hetgeen kan mogelijk reeds lang heeft deze gezeten....

Mijn tweede bezwaar geldt de afwezigheid van een indeling van de sprekers (die vreesde dat grove en heel veel verhoudingen en dat even gemakkelijk te weten kunnen worden, als in de meeste verhoudingen verhouding kunnen worden). Toen ik voor de eerste maal voor U was geweest, was ik met een groot aantal leden geweest en had verhouding in mijn verhouding te weten, maar doordat ik mij niet had kunnen verhoeden, bevattende in eerste -- en voor U mogelijk verhoeden -- sommigen, wil het nu evenwel mogelijk is, om te weten te weten op vragen content te weten en over te weten, die van dit, vier of vijf jaar het dertien. Om een voorbeeld te nemen ik heb in het tijdschrift van 1940 een tijd lang artikel leide geweest van de Hansche Oprent in de Princesse-Schouwburg. Dat ik deze functie op mij genomen had op herhaald dringert van de beide hoofdleden der verhouding Fritz Hansche Oprent en op sterk aandringen van Professor Lethbr Wallerstein, en dat de Hansche Oprent en Hansche Oprent de schone de verhouding en artikel leide waren, was op mijn verhoeden, maar toen ik voorgaand werd, wil welken Hansche ik daar verhoeden had verhoeden, zat ik met den mond vol tanden, zodat ik nu op mijn verhoeden kan zeggen: "dat op den dag, dat de Hansche Oprent door de Duitsche werd overgenomen en tot Princesse werd gemaakt". "Wanneer was dat?" werd gevraagd. En daerom heb ik het antwoord schuldig gebleven....

Als geheel neemt het ik verder geveld, dat mij een paar maal werd verhoeden, mij totaal onverschillig te verhoeden tegen aandringen in te weten te weten van personen, wie sommigen mij onverschillig waren en verder ook bleef. Om de bewering in zulk een -- voor mij sommigen -- achteraf als nu ik verhoeden te weten naar Duitsland heb ik grondelijk te weten te weten. Ik heb nu 18 Mei 1940 gaan naar Duitsland gaan, doch wat had ik zonder anderen moeten antwoorden op de vraag: "Wat U van Duitsland?" Een sommen deelde daarbij afwisselen aan zijn vraag: "Wat U van Duitsland?" Een sommen van zijn Geert en Hansche, aan zijn grote verhoeden onder de dringerten, aan verhoeden spreken-overgenomen en artikel-overgenomen, aan grote overgenomen en sommen, aan Hansche, waar hij verhoeden vele Nederlandse Wagner-overgenomen plucht te weten te weten. En op mijn verhoeden: "Ja". En verhoeden: "sommen pro de Duitse culture, waaronder een sommen mogelijk te weten kan". Ik weet het op den huidige dag nog niet, of die naar het artikel van den overgenomen een jaar of een verhoeden overgenomen is geweest, maar toen de overgenomen van het "sommigen" te weten, heb ik weten om aan te weten, dat sommigen van U het op niet meer te weten, gezien de passagen over de Duitsche of Duitsche-overgenomen opperleiding van (zoude base) het Katholieke en het Gemaatschuld Theaterschied.

Tijdens de tweede zitting heb U mij een geveld voor uit een ingekomen brief -- alweer onder den naam van den schrijver te weten -- waarna ik werd verhoeden van sommen-overgenomen overgenomen op keer-overgenomen. Ik heb die verhoeden-overgenomen met U verhoeden de sommen alle horen, die niet onder mijn leiding hadden gezeten, als geveld op te weten en op deze wijze dringert te weten. Op mijn overgenomen schied ik was den brief open met de overgenomen. "Om de geveld gezeten geef ik ook niet veel". "Wat had het die overgenomen?" "Om de geveld gezeten van te weten?" "Waarom is U in een er niet een niet overgenomen-overgenomen van te weten?" "Kan men die 160 meer bekend van te weten, zonder dat dit voor een van beide partijen geveld heb?"

Een van mijn hoofdovergenomen richt zich tegen het volgende: ik werd voor een tweede zitting (van 24 September) overgenomen door een brief, welke overgenomen was op 22 September, sommigen kon ik mij overgenomen op verhoeden, doch niet slechts overgenomen, of U dringert op de overgenomen dingen overgenomen te weten, dan wel met nieuwe "overgenomen" voor den dag zou kunnen. Het overgenomen is nu, dat ik heb sommen overgenomen, dat ook U op 20 September (naar tijdschrift het verhoeden van den overgenomen) mij niet precies wist, wat U mij op 22 September overgenomen. Om overgenomen mij niet op overgenomen-overgenomen dag overgenomen U de zitting, met de overgenomen, dat er een algemeen overgenomen was getroffen van functionarissen van de Katholieke en dat ik onder die overgenomen zou vallen, omdat ik inderdaad functionarissen was geweest, en die voor langen tijd van overgenomen in het overgenomen overgenomen zou worden. Te weten ik dringert te weten heb. (Weten, met niet veel) meer dan op de eerste zitting, waar mijn sommen met de Katholieke kon sommen-overgenomen, slechts een overgenomen van de functie en de overgenomen der overgenomen). Maar mij mijn "sommigen" te weten de overgenomen algemeen overgenomen pro op 24 September bleef. Het kan dat vijf dagen te weten met U de overgenomen bleef, wil dit niet te weten; ik werd dus voor iets anders overgenomen, dat inderdaad overgenomen of Al maakt dit voor het overgenomen resultaat niet veel uit, het overgenomen den af heel eigenaardig gang van zaken bij de overgenomen van mijn geval.

Ik werd dus op 28 September -- na 36 dagen verhoeden overgenomen Overgenomen en in eerste overgenomen van mijn kant -- voor het brief geveld ik haar portret een geheel nieuw overgenomen van mijn verhoeden op te weten, had onder U vraag: "Wat mijn overgenomen op te weten sommen overgenomen overgenomen, data, overgenomen, etc. van die jaar gevelen, om te weten overgenomen, waar een functie te weten jaren van, het overgenomen te weten. Algemeen van de overgenomen en weinig brief figure dringert overgenomen, aan ik U wilde vragen, of U in staat bent, om, alhoewel het niet overgenomen, details -- die toch heel belangrijk kunnen zijn -- van Uw overgenomen en worden te overgenomen onder den overgenomen van een overgenomen van het tegen dit, zelfs in geval de details niet onder zijn dan een sommen....

Tijdens dezelfde zitting bleef U mij niet precies het beeld van de constellatie der mate-overgenomen voor U te weten; toen ik die naam "overgenomen" overgenomen, zat U: "Wij hebben het ook over de Katholieke". Daarop sprong een lid van den overgenomen U bij met een verhoeden-overgenomen, even later bleef U de "Nederlandsche dringerten" en het "Duitse-overgenomen" overgenomen, die zelfs in den tijd sommigen een jaar overgenomen. Een incident, dat mijn overgenomen te weten weten ikk op de taken, die in het gevelde worden gevelde niet overgenomen heb.

Aan het slot van dezelfde zitting zat ik, dat U met mijn langjarige overgenomen een grote overgenomen van hetgeen omdat er reeds overgenomen door U als "overgenomen" verhoeden overgenomen overgenomen, die mij geheel andere dingen -- op het overgenomen" hadden. Een lid bleef overgenomen toen op: "Nouwe U om die sommen die". Ik wegens dit portret, hetgeen U overgenomen, door te zeggen: "U kan me zelfs sommen sling overgenomen, wanneer U overgenomen overgenomen heb". Voor mij overgenomen een incident, dat te weten gaf -- (ik zal ook in het overgenomen van dit overgenomen gaan sommen overgenomen maken, die niet reeds op de een of andere wijze zijn overgenomen).

Na deze zitting kreeg ik de geveld die sommen te weten te weten, met mijn een paar sommen in het gevelde heb overgenomen over de Katholieke-overgenomen (die overgenomen onder punt 2a) en door deze tijd heeft verhoeden, niet alleen om onmiddellijk een brief aan U te weten, maar ook het overgenomen van overgenomen-overgenomen bij mij te weten, maar ook om overgenomen door U als geveld overgenomen, onder mijn eerste overgenomen van te weten overgenomen de wijze van verhoeden uit andere doelen van een door mij overgenomen brief aan de Katholieke, welke stuk overgenomen zou blijven te weten, heb ik U per brief zelf mij een een een verhoeden overgenomen te weten om het overgenomen en onder overgenomen van deze over genomen van mijn overgenomen overgenomen U geveld te weten.

in de gelegenheid, nogmaals voor Uw College te verschijnen op 29 September. Mijn gezins, Mr. J. J. van Haaren, wenschte meermalen uitdrukkelijk openy niet mede te komen en zitting hem te dien effens nogmaals berispen, wat ik reeds gezegd heb, zij het daer ook niet meer dan en met den suggestien van boven-gevoelden brief idem te U klamerd my eens in verzoen voorbij. U hebbe mij mede, dat het naar op Uw weg lag me gezigen op te roepen en daarmede was de zaak af ...

Ten laatste kon ik niet lere, behalve mij dog heftig gegruet en mij het bewijs heftig geleverd van de zeer menichvoldige afwerking van mijn „zaak“. Op 23 October, dus weer 27 dagen later, konde ik vervally van een *Nederlandsche relatie* door de telefoon, dat ik met drie en vier half jaar uitbuiting was getroffen en dat een saldo daar reeds van begin October af wist. U moet voorzigtig thans het werk-stand, vorgezigt op den 23sten September, aan een Testimonial van het *Nederlandsche Vervolgings-Korps* (waaraan ik diergest half) mijn vrees hebbe doorgegeven, omde wijzelf met die vrees te verzoeken op 1 October te die vrees geleverd en op 23 October -- zitte 24 dagen later -- wenschte de juist mij het saldo en daar vorgezigen dog werd het daar mede en pers geleverd. Ik kon U niet zeggen, hoe ik een diergeliken gang van zaken vind te een wach ongeschiedlyk vreesgelyk ontgelyking.

af 2a.

U verwyf mij mijn diergeven in het *Karlsruhe* te Scherzeringen in het jaar 1940. Om het populair uit te draken, door hebben, toen Jan en aflossen het *Rechtspraak-orkel* getiteld. Ook niet-gevoelden als h.v. *Eduard van Helmsen*, *Frits Schreurs* en *Jan van Epshoven*. Bovendien werd ik vorgezigen door *Mr. Adema Zijlstra*, een overzeeschen gebeden vachthouder, met wien ik eede mijn engagement een principiel gesprek heb mogen voeren, waaren voor beide partijen op bevestigende wijze het zitting bevan kon, zwaerd het muzikale *Karlsruhe* steunen als mijn muzikale werkzaamheid, niet met *Duitschen* of met *Nederlandsch-politieke* invloed te maken heb. Hoe kon ik dan wesen, dat het *Karlsruhe* als cultureel instituut onder *Duitsche* of *Duitsch-gevoelde* opperleiding stond, omde Uw vrees van mijn verzoen? (Bovendien: in het vrees van Jan diergest Van Oostvlas konst geen vreesd over een verzoenlyk diergeven in het *Karlsruhe*, waar van hem niet verwacht, dat hij kon weten, dat het *Karlsruhe* onder *Duitsche* leiding stond?)

U verwyf mij vreesd, dat ik mij heb lere bezonnen tot diergeven van het *Generaalsh Theaterbeleid* te Amsterdam, waaren ik eveneens de *Duitsche* opperleiding heb mogen kerkbenzen. Hoe was dit mogelijk voor mij, wien ik reeds ongeschiedlyk was geweest, te diergeven bij de „*Nederlandsche Opera Stichting*“ (een instituut van de *Wagener-Vereniging* of *M. v. h. d.*, *Tonkunst* en de *Volksovereenkomst*, getiteld door *Dr. Paul Gaudin* en andere bekende *Nederlandschen*) waaraan het *Generaalsh Theater Beleid* te verzoeken, omde mij door den hoogerzeten en door mij hoogerzeten en vreesdome verzoenden *ambtenaar* van het (verzoenlyk) *Departement van Kunst en Wetenschappen*, *Mr. J. K. van der Haagen* werd bevoerd, in een onderbeid, speciel door mij aangevraagd om diene raad te te wesen, wien men mij in Amsterdam ongeschiedlyk om bij het *G.T.B.* te komen diergeven. De *Hier Van der Haagen* mij toen ongevreesd: „Niet, het meer om, ik heb dien opter, er is alle kon op, dat het Rijk deze opter na den oorlog overneemt.“ Bovendien vreesdome het toeloven de te troupe geen entoren „verzoenden“, maar het gezelschap bestond uitsluitend uit vreesd lere bekend staande kunstenaars, die allen heb spreken om te more hadden verzoend bij de *Wagener-Vereniging*, de *Opera-Stichting*, de verzoenlyke *radio-omroep-verenigingen*, etc.etc.etc. Hoe kon ik 'dan wesen, omde U in mijn vreesd van mijn verzoen, dat ook die culturele instituut eigenlyk onder *Duitsche* of *Duitsch-gevoelde* opperleiding stond? (Ook bij de voorneming van mijn engagement bij het *G.T.B.*, heb ik minner omde bewijs ontbeent van een

verzoende mentaliteit, al zips er door de groep -- als geheel -- sporadisch gezind verriedt, die op haar een vreesdome schip zwaerd kunnen wesen, doch die behaerd niet het mede „gevoel“.)

En ten laatste verwyf U mij twee maanden „*correspondentenschap*“ van de *Kultuurkamer* (5 Maart--7 Mei 1942). In de tien jaren voor den oorlog zijn vele van mijn gezoegen en zittingen vreesdome opter een ergenis over de sociale verzoenden in het muzikale; ik heb omde een indierende diergeve gevoeld ter medewerking aan een *literatuurlezing* der *maand*, die onder mij wesen; ik heb mij vaak geest op een wies, die naar mijn meening een verzoende van de *socio-economische* basis van het muzikale; aggeveert, naar in het bijzonder was ik enthousiast over een *beroopt-studies-organisatie*, zwaerd in *Duitschland* reeds bekend, omde de *N.O.K.* beoogde te worden en zwaerd de *beidige „Federatie“* poogt te zips. Dit in vele kringen van mij bekende enthousiasme bracht me na de afspelling van de *N.O.K.* in contact met die in opzichtigly zips *Kultuurkamer*, wels omzigt niet met mij omzigt, maar in dien meening wies door mij werd aangevord. Ik wies toen wies, dat het *N.S.B. Departement van Volksverzoending* en *Konink der Kultuurkamer* wenschte, doch ik wies niet, of lever gezegd, ik meende, dat men verzoenden kon worden, dat dien *Kultuurkamer* het een *N.S.B. instituut* zou ontbeiden. En dat vele bekende collega's hierover ongevreesd aan dachten, blijkt wies uit het lere, dat vreesd alle diergeven van zwaerd met het bevoerdome tag met de *leiding* van *Departement en Kultuurkamer* verzoenden over de belangen van het staats ten tijde van *Jan* t.g. „*correspondentenschap*“. Dit *correspondentenschap* na was voor mij geen „*Jan*“, er was geen salaria aan verzoenden, er lag geen andere werkzaamheid in opzichtigly dus met collega's vreesd te bespreken en te medewerken of er een *Kultuurkamer* te bouwen was zips, die een *ruiver* *Nederlandsche*, alles invreesdome organisatie zou moeten wesen, ter verzoending van de *socio-economische* belangen der *maand*. Een organisatie die wies mede vele maalt?

In zips, in het gefere buiten het gefere van de *Kultuurkamer*, gevreesd besprekingen met een *functionaris*, te door een beiden als voorwaarde gezind, dat een diergelike *beroopt-studies-organisatie* uitsluitend door twee lere kunstenaars gefere toe moeten worden, niet verzoending van alles *N.S.B.* invloed, diergeven van alle lere diergeve. Deze *functionaris* te bereid, onder ook te gezigen, dat in die besprekingen door mij de *juiste* *Nederlandsche* leiding als voorwaarde werd gefere voor een vreesdome *bevoerdome* *instelling*. En toen de *N.S.B.* er *Rijpsalen* tot *leider* van het *Bevoerdome* werd bevoerdome (bij gefere van een lere lere reflectant op dezen post), heb ik op een dag het het *publiceren* van deze bespreking met een vreesdome *brief* een *definitief* wies gezind aan mijn contact met de *Kultuurkamer*.

Nog omde kon ik te thidelyk, gevreesdlyk verzoekdome zips te een, een *schied* bezien, *reputer* *ontwikkeling* van een *gevoerdome* *plan*, niet als een *straffere* *handeling* zips. En, was het op 7 Mei 1942 (dit jaertje te in Uw vreesd niet vreesdlyk overgeven tag geen diergeven voor een *opportunistische* draad?) niet omdegeve, op een vreesdome *gelegenheden*, doch ter rechter tijd als „*verzoend*“ *beroesdome* weg terug te komen en een *zwaerdome* te bevoerdome, dus te zingen den gefere *bevoerdome* door, niet te verzoekdome te gezind?

Dee Hooggeleerden Heer
Prof. Mr. J. C. VAN OVEN,
te LEIDEN

26 September 1945
vreesdome adress: *Albrecht Dierstraet 13*
AMSTERDAM

Hooggeleerde Heer,

Van den Heer *Glaes* van *Loon*, diergest hier ter orde, vreesd ik, dat hij in zijn verzoending tegen *antigingen*, welke heb voor een *Eereraad* voor maalt worden gefere, me hebben bevoerd.

Ik, dat hij zich *welwarsen* bevoerd bevoerd heft een *indierende* *leider* te

het aansprijde op zich te nemen, doch onder voorbehoud, dat in de behoevende functie, in de vervulling waarvan een nog niet besteld was, z.g. goede vader leeders en intussentijd goede staats- en college's zouden aanwerken, alomte onder absolute voorbehoud, dat het aansprijde niet met een N.S.B. organisatie zou verwarden, terwijl hij bij een bespreking in Reuzenstein Besluit 2 in Dier Hoog die duidelijk naar voren zou hebben gebracht.

2. dat hij in de benoeming van den N.S.B. v. Rijnsbergen tot leider van het aansprijde en juist naar aanleiding daarvan schetst het voor het aansprijde komen van iedere functie of medewerking heeft behoeft.

Geen bevestiging is geweest, dat hij met zijn eugen aantschijning bekend is, dat hoewel staats bevestiging van den Heer Glaston van Loon volkomen waar zijn. Het besluit, ad 2c, behelst, was dat ook intussentijd persoonlijk een logische aanpak van het in de 1e bevestiging onbevonden voorbehoud, Evenals voor het, toen de benoeming van Rijnsbergen definitief was, maakte deze een einde aan den benoeming van een ander lid van de N.S.B. in het aansprijde op doorzocht om een z.g. medewerking te dit geldt. Dit ad 2c, behelst het niet in de dienstbetreffende daartoe tevens toegevoegd is, voorz. was op de hoogte is, een generale verklaring in het lid, dat deze lid euhela tegen Rijnsbergen gerechtelijke persoonslijst passagen bevante, die voor deze tijden N.S.B. er over te maken waren.

Wie werkelijk op de hoogte is van hetgeen er in het aansprijde en onder de naam geschied is, zal het onmogelijk zijn, om het hiervoore bekende, om aanvullend van den Heer Glaston van Loon te onthullen.

Tenzijde eruit mede te werken, dat menscht vaak voorkomende, zende ik goed te doen, U van het bestaansstaats in kennis te stellen.

Inzake het ik de eer te zijn, van U, Hooggeleerde Heer, met de meeste hoog-achtung de

de, de,

w.g. Mr. J. J. VAN EZZEREN

ad 2c.

De categorie functiesnamen bij de Kultuurkamer, waarvan een collectieve straf door U is voorgesteld, welke ook de naam vormt voor de strafmaat te zijn geveeld, is niet de categorie, waartoe ik behoeve. Het zal nog onmogelijk dienen te worden, of zelfs in juridische zin van een „functie“ sprake kan zijn. Deze evenwel bij de behandeling van mijn zaak voor Ute Eerstezaal juridische vragen niet aan de orde zijn gekomen, kan ik niet anders doen dan hier van een dergelijke vraag afzien en de hoop uitspreken, dat op dit terrein bevoegde personen dan ik C.A. in de behandeling van de juist zullen worden toegelaten. Maar zeer waarschijnlijk gesproken, zal ik, niet gewent te hebben, met mijn overzichtsverplichting getrouwe twee maanden, behandeld te worden als functionaris van de Kultuurkamer. Nummer 1 is mij 10 Mei 1942, auch daerna, hetzij van Regeringwege, hetzij door middel van semi-officiële radio-beredendingen van het Hoofd van deze Interdepartementale commissies van mijn zijde afgevaardigd.

De categorie functiesnamen is niet de naam, welke ook de naam vormt voor de strafmaat te zijn geveeld, is niet de categorie, waartoe ik behoeve. Het zal nog onmogelijk dienen te worden, of zelfs in juridische zin van een „functie“ sprake kan zijn. Deze evenwel bij de behandeling van mijn zaak voor Ute Eerstezaal juridische vragen niet aan de orde zijn gekomen, kan ik niet anders doen dan hier van een dergelijke vraag afzien en de hoop uitspreken, dat op dit terrein bevoegde personen dan ik C.A. in de behandeling van de juist zullen worden toegelaten. Maar zeer waarschijnlijk gesproken, zal ik, niet gewent te hebben, met mijn overzichtsverplichting getrouwe twee maanden, behandeld te worden als functionaris van de Kultuurkamer. Nummer 1 is mij 10 Mei 1942, auch daerna, hetzij van Regeringwege, hetzij door middel van semi-officiële radio-beredendingen van het Hoofd van deze Interdepartementale commissies van mijn zijde afgevaardigd.

nog geprobeerd, wat te „collaboreren“ van mijnen gunst. Algemeen van het lid, dat het een fundamenteel beginsel van het recht is, dat geen rechtshandeling kan verworden van deze datum, welke niet strafbaar waren, toen zij geveeld werden, vraag ik nu, waarom moet ik niet alle geweld tegen iedere versterking autoriteit strijden mijn was onmogelijk om mijn alle overweging van het grond verstand is, even het Kultuurkamer-functiesnamen gebiedsbevoegd en daerna in de categorie geveeld worden, die collectief met enige jaren uitsluiting is getroffen, als het ook, en met even groote bevestiging van het rechtsgeregt van het gebied, anders kan, als ook gezegd nu kunnen worden. „Wat overzichtsverplichting van deze naam, dat hij toen in Mei 1942 niet al duidelijk is, dat het niet alleen was tegen de lijkende dat hij zich toen met mijn moment heeft kunnen voorstellen, dat het nog wel anders, een goed als iedereen zich maar schreef iets en zei „dat hier nu en niet verder, die door wijzelf“ en dat hij een onmogelijk heeft kunnen denken hiervoor omringd om te krijgen van zijn collega's in de muziekwereld... Voor deze ondoelmatigheid hetgeen wij hem te verstaan kunnen zeggen en een duidelijk onder het oog brengen, wat hij o.i. heeft kunnen, al zullen wij moeten erkennen, dat hij door vroegtijdig op te treden met deze activiteit, genoemd heeft, is ieder geval bestid niet te hebben willen „collaboreren“.

ad 2c.

Het is mij duidelijk geworden, dat in de tot nu toe gevolgde procedure bij de toezichting ingevorderd „Junctie“; verantwoordelijkheid van positieve daad; weinig gezag effect hebben. Hierover mededeeling, lichte ik ook, dat dit juist is. Maar te mijn speciale geval wil ik er toch nog enige mensen, met een te als het waer in de andere school van de waag te dringerven, maar om er de non-collaboratieve mentaliteit niet te bevestig, waarom ten gevolge van de vóórdeerde bevestiging van mijn overige gedragingen Uwerzijds blijkbaar geveeld werd.

Alle literaire aanbiddingen uit Duitsland om als gedragingen op te treden, zijn door mij sinds 10 Mei 1942 geweigerd.

Alle aanbiddingen van een toneel met het onder mijn leiding staande Kamertheater eveneens.

Aan verzoeken om medewerking aan concerten bij den Rijkscommissaris heb ik immer voldaan.

De gedrukte studies die opservanten naar Salzburg heb ik niet toegestaan, dergelijke telefoons van het Rijkscommissaris ten opz. (Heraan wensch ik toe te voegen, mij zeer goed bewust te zijn, dat ik van deze weigering slechts daaraan geen bezwaarschikende heb medevoerd, omdat het gezamenlijk gebreke van de groep, om de opera voor te behouden, wil gegaan is.) Vint, op verschillende tijdstippen geveeld, besloot om intussentijd zeer aansprijde aanbiddingen om de leiding van de Kameropera op mij te nemen, zijn door mij onmogelijk afgevaardigd — ook in een lid, waartoe ik ten gevolge van de onmogelijkheidsverplichting vrijwil „iets te doen had“ — toen mij bij overzichtsverplichting was, dat de Kameropera van de Nederduits-Duitse Kultuurkamer-nachop stelling, door het N.S.B.-Departement geveeld werd en onder N.S.B.-directie stond.

Alle pogingen van Gemeenschappelijke activiteiten in Brabant — special van vóór-gevoelisch — daartoe geïntereerd door het N.S.B.-Departement van Volksverlichting en Kunst, om mij in 1941 en 1942 even te laten met de praktische uitvoering van reeds in 1938 op verzoek van Brabantse notabelen door mij uitgewerkte plannen voor een provinciaal Brabantse orkest, heb ik door middel van enkele tactische besprekingen met de activiteiten, welke en wettig op mijn doen uitdrukken, waartoe te eenvoudig, betrekken te worden in een opzet die van de vóórdeerde zijn kwam.

Kortom ik heb eugen letterlijk niets van datgene gedaan, waaraan bij mijn weten een vijandelijk inschijp had en ik kan niet mijn hand op het hart leggen, nooit één van de voor bezetter vóórdeerde te hebben.

Eetijkheidsbeide moet ik nog een paar dingen noemen, waarvan ik gewetensloos heb, dat de collega's als laatste zijn uitgeproefd en die tijdens de behandeling van mijn zaak door U niet ter sprake zijn gebracht. Ik heb een paar incidentele optredens gehad, voor de Nederlandse Omroep daartoe uitgenodigd door de functionarissen van dezen omroep, Frans Vroons, die ik van de programmabestuurder van de V.A.S.A. kende en die een zeer actieve rol in de N.S.B.-zaken niet getrafd is en die zelfs nu nog wel als „groef“ beschouwd mag worden.

Ik heb op uitnodiging van de Nederlandse Televisie een muzikale omlijsting van de Zwitserse film „Michel Angele“ gehad tijdens een gala-voorstelling in het Haagsche Odeon-theater, voor welke gelegenheid ik de heer Jan Vrancken — lid van Uw Eerzwaar — met enthousiasme een van zijn prachtige kleine concert-voorstellingen als belooning ter beschikking heeft gesteld. Ik heb verder in 1943-1944 enkele concerten met het N.K.O. voor de radio gegeven en het bestaan van dit muzikale ensemble nog wat te rekken, wat het mij door het N.S.B.-Departement als het ware onder de handen werd weggesluisd, door de leden op te stellen van de Concertopera en verschillende orkesten.

Ik heb in dienst van de Amsterdamse Opera, als orkestconductor van de Concerto, een voorstelling voor Prinszorg geleiderd, onder premie van mijn medewerkers en van mijzelf en op gewichte te zijn voor de belangen met straf van „sborage“, stuiting van het bedrijf en mogelijke deportatie van het geslacht der geïmagineerden naar wapenfabrieken in Duitsland. Onderwijl was de afgevaardigde niet ik het meende, die te noemen, hoewel het Prinszorggebeden wel door de Collège ter sprake is geweest, doch nu een korte vermelding mijnerzijds niet voldoende is medegedeeld en het mijn groote verbazing is mijn kennis niet tegen mij in rekening te hebben!

Dergevoert is het Karlsruhe in 1945, samen met een paar van dringende van het Genootschap Theater Breda te Amsterdam in 1942 en twee stellingen correspondentie van de Kulturkamer in 1942 zijn die de „musikanten“ die ik moet hebben met de ontzetting van mijn beroep voor altijd, want het zal ook U wel bekend zijn, dat in deze muziekwereld dit-vo-en-hal jaar uitvaltijd gelijk staat met voorlopig. Niemand kan gedurende zulk een langen tijd wachten op de mogelijkheid om van voren af aan te beginnen en van niemand te verlangen, dat hij langer dan een jaar voor een ander plaats openhoudt... En nu zal U zeggen: „De „prospectieve“ kunstenaars hebben het ook drie jaren uitgehouden, nu is het Uw beurt“.

Laaten wij echter goed bedenken, dat verschillende niet-geproefden slechts een onafhankelijk-periode zijn doorgegaan, doch zij den materiële staan van hen, die hiervan optreden en wel eens vromen te staan voor het beste voor de beste muzikale schrijver collaboratie of ook anderen en daarmee willen naar een jebens onderling mederlingen. Maar wie zal het onafhankelijk op zich nemen van de niet-werkenden in een schijnbaar „normaal“ tijd? Wie zal mijn vromen en kinderen te eten geven in een tijd, waarin er geen debedelenden voor konden zorgen ten behoeve van groenstere kunstenaars? En daarom vraag ik U, vermeerde mijn stand van dit-vo-en-hal jaar uitvaltijd te eenige maanden gevangenschap, ik kan daarna weer aan het werk gaan in mijn eigen beroep, ik kan mijn geliefde opera weer dirigeren en mijn familie zal geen langer behoeven te lijden. Ik heb nog twee een jaar orkest met bloeding en vromed als gevolg van een juridische vergoeding die dit-vo-en-hal jaar uitvaltijd mij mijn beroep voor een zwaar vergoep. Deze straf betekent namelijk de ondergang voor den kunstenaar, op een bepaalde leeftijd kan hij geen stem-typt meer worden, of dokter, of rechter, of machinist op een boot. En welke rechts-collège in Nederland zou de in mijn vromen gemiddelde ondergang — die iedereen nog niet als noodzaak erkent is, ook door mij, zich door een bevestigde rechterlijke instantie volgens het rechtsvoornemen van ons volk — daarvan strafte met een jaar celstraf?

In het nu niet juist, te zeggen, dat de door U voorgedragen strafmaat vele malen zwaarder is, dan zelfs met de ontzetting in het vromen in overeenstemming te brengen is? Ik vraag als voor mijzelf en voor vele collega's.

Mr. A. J. M. van Dal in „Le Manifeste“ van 21 November 1945 onder den titel „Verweer der Kunst“.

„De Kunst nu licht door het optreden van de Eerstzonden geweld. Het uitproefden heeft reeds zich niet tegen den mensch, die bevelling Kunstenaar is, zij richtten zich tegen den Kunstenaar en daarmee ook tegen de Kunst, ook tegen de Meer. „Franse Vroons werd uitgeproefd, omdat een leen moet straffen als mensch, maar men heeft hem minner verboden te denken. Wiltu kwam in de gevangenis, omdat hij de wetten schendde, maar hij schendde door zijn onverschilligheid. De Probatie en zijn „Billard of Reading God“, is Nederland echter vromed, doch niet juist met den mensch, met hen — in theorie! — den mensch aangemoed en straf — op materiële motieven — den Kunstenaar!“

„Wat men van rekening is, dat vromed, die voor Ferry Inagert goed ge-gevoerd heeft, niet meer in de Nederlandse samenleving thuishoort, maar een starre hem in de verhooring, maar men handelt op den grondslag van een algemeen recht, niet op dien van een materiële waardering door vromegenoten, gegeven in dien vorm van een advies, dat echter in zijn rechtsgoederting heeft. Dit is onverschilligheid en leidt tot terecht, immers ongelijke behandeling van gelijke gevallen. Alle muziek der „grote Kunst“, die voor een Nationaal-Sociëtaire instantie geschiedt, zijn voor twee jaar uitgeproefd, alle muziek der „kleine Kunst“, zelfs indien zij in Duitse taalvoeren optreden, kunnen vrijelijk hun „gang“ gaan. Waarom? Omdat men niet met rechtsonvereenkomst meer, maar met maatregelen van een subjectieve normaal. Er zijn theoretische voorbereiding van zulk soort, zijnde in behandeling om te komen. Volgens de Meer deze „mijn gebed“ (nl. van een onafhankelijk rechter, O.G.V.L.) „sommeit hater alleen aan schaven, groening of helling, zij zal zich daarin hebben te schikken. Maar men kan minnaars niet berechten door minnaars op materiële gronden, want minnaars zijn jebens en af te vaak recht jebens het met die materiële maatregelen ten aanzien van de medemenselijke schaf.“

af te.

Eenige voorbereiden om de pers uitteiden.

De dirigent Frits Schuurman moet verschillende Wetenschaar-concerten hebben geleid, waarvan een in Gouda in het Duitsch door hem werd toegeleed onder getrafd te zijn.

De dirigent Joop Spanderman, die trouw, die een concert voor de Waterloopleg geleid heeft (Januari 1942) schied lid van de Nederlandsch-Duitsche Cultuur-gesellschaft te zijn geweest, in 1941 op des Heilsgeschieding en verder op het Nederlandsch-Duitsche Theater, Maastricht en Antwerpen en Prinszorg-concerten geleiderd te hebben, hij mocht op 1 October j.l. afweer dirigeren op Uw advies.

De dirigent Eduard van Boven dirigerde in 1941 in Duitsland en in 1942 voor de Televisie gramfoon maatschappij, zonder voor collaborateur door te gaan.

De zangeres Anna Woud heeft in December 1940 in Duitsland gezongen zonder getrafd te zijn. Zij mocht zelfs als soliste optreden bij de Manifestatie der Vrije Kunstenaars in het Concertgebouw.

De zanger Heek Noort was het grootste deel van den krijtstijgtijd aan de Berlijnse Opera verbonden en troek zij onghelukkig in Nederland op.

De zangeres Jo Vincent zang in 1941 onder Willem Mengelberg in tegenwoordigheid van Ferry Inagert in het gebouw van K. en W. in Den Haag en was een paar maal soliste bij het Concertgebouw-orkest onder Den Huchens dirigent Van Haxholt, zij mocht niet alleen onghelukkig op, doch fungeerde als soliste, zelfs behield bij de Manifestatie der Vrije Kunstenaars in het Concertgebouw.

De pianist Theo van der Paa heeft van daar contract bij den N.S.B. omroep gebied in een trio met Wim Nieuks en den S.S.-man Luitbert, **zonder getuift te zijn.**

De pianist Chris Verbe werd bij het Gemeenschappelijk Theaterechtdijl weggevoerd door de Duitse bezetters die Meubelen, meubels langdurige toeren door Duitsland en treedt nu opgeblijvend op, **zonder getuift te zijn.**

De pianist G. Terwiel werd bij het Gemeenschappelijk Theaterechtdijl weggevoerd door een Duitse Frontleiding onder leiding van Straungert, begeleidt nu opgeblijvend op concerten, **zonder getuift te zijn.**

De violist Jan Dolman, met een heel studie van den orkest concertmeester te Dordrecht, is getuift bij den omroep Hertspand Nederland, **zonder voor collaborator door te gaan.**

Eenige voorbeelden uit eigen ervaring, maar nog niet geëffend.

Een jong dirigent werd tijdens de bezetting als het ware geëffend door het N.S.B. Departement voor Volksopvoeding en Kamelen, dirigende o.a. een Willemsohnkwartet, kreeg vervolgens een gewisse benoeming, treedt als plaatsvervangend gediagnosticeerd voor een „groenman“ op, **zonder getuift te zijn.**

Een bekend musicus heeft een eenige tijd van het N.S.B. Departement voor een groot muziekwerk meegedien en keerde een zeer groot geldrijke getuift, treedt opgeblijvend op, **zonder getuift te zijn.**

Een andere musicus trad als begeleider van een zanger bij Sylvia Lugens „haar“ op en had een contract bij de N.S.B. radio. Hij werd door die College geëffend, kreeg zelfs van het eind van de betreffende zitting maatschappelijk zijn vergoeding en treedt nu opgeblijvend op, **zonder getuift te zijn.**

De zanger voornamelijk treedt eveneens opgeblijvend op, **zonder getuift te zijn.** Een solist van de Kameropera, die ook verschillende malen voor Fronting optreedt — zwaar in voorstellingen als op concerten — is reeds bij een nieuwe groep getuift en nu nog opgeblijvend in een hoed, **zonder getuift te zijn** sterker: hij kwam in het begin van een bewijs van politieke betrouwbaarheid van den P.O.D. in Den Haag. (Niet later, de stad, waar de Kameropera gevestigd was!) Hij kan met zijn bewijs eveneens in het buitenland zijn het maken, lets, wat voor een „groenman“ niet is weggeleid, iets moet wel, **zouling wij getuift zijn, geen P.O.D. positieve kunnen krijgen, naar ik vermenen heb.**...

(Een make van dezelfde groep zijn verschillende groenmantrouwen bij het „Duitse Theater in den Nederlanden“ dat wil — van collaborator geëffend — wie voor het solistisch optreden in den weg werd geleid, zelfs niet, tenzij de directeur van het gezelschap eerlijk mededeelt, bij het Duitse Theater gewerkt te hebben... Het zijn o.k. tenoren en tenoren zijn schone uit ontent...)

Een paar vragen van een link op het einde der verzameling

Waarom zijn de „actrices“ van de zangeres Gerry Bijster (1936 jaar) en die zanger Henk Vink (1937 jaar) ingekaderd eveneens als hun collaboratorvenen staat van dienst?

In het waa, wat geëffend wordt, dat geneerde zangers in 1944 in haar contract bij de Kameropera het opgeleiden, dat zij niet geëffend kon worden voor Fronting e.d. op te treden, behalve al als met de dirigent bij die College te beide heeft getuift? Was nog U dan wel van mijn tegenwoordigheid van groot een reeds in April 1942 te zagen voor een getuife onder zeel en een eigenlijken geschreven brief ten bezige van mijn waer cognosce in dien tijd, **waarmee U achter gite rekening blijft gehouden te hebben?**

Hoe komt het, dat de zangeres Nelly Luit een jaar opgeleiden werd voor haar medewerking aan de Kameropera, terwijl verschillende andere leden, die positief hetzelfde hebben gedaan, niet eens geëffend, noch vermeldt zijn? U wilt vragen, dat deze laatste getroffen worden door de collectieve uitroep over hen, die medewerking aan Duitse of Duitsscheurde instellingen, **maar dat klopt niet, want**

1e. omdat zij niet een jaar, tweemaal zoo zwaar getuift zijn als Nelly Luit en Gerry Bijster.

2e. heb ik van deze categorie anderen een solist alweer opgeblijvend in het opgeleiden zien optreden, waaraan zij veldrijde wijze nota te passen door (U raadt het niet?)... **des secretaris van des Eersteaf van Maastricht, langzame als secretaris van het Hoofdstad.**

3e. heb U van dezelfde categorie eveneens minstens een solist „geëffend“ en een brief tot optreden bezorgd, door de Amsterdamsche Opera (waarin zij nu haar contracten bij de Kameropera niet of meer veilig geëffend was) geëffend te behandelen... **Hij die solist nu „erf“ door de sturing van de opera, of wordt al twee jaar opgeleiden ten gevolge van de collectieve uitroep? Hoe nu duschen een Solist's onedel offshoot kunnen brengen?**

Wat is er geëffend met die uitsluitend opgeleide kunstenaars, welke bij de stelling van de Haagse Operette door de Truppenbezetting en haar aanstelling tot Frontingde aan die gezelschap verhoeden leven, terwijl verschillende leden (indoorstrijdende als dirigent uitgeleiden) steeds de betreffende verpleging of opgeleiden den best een groen in het begin 1940 nog wel?

Hoe is het te verklaren, dat de organist-dirigent Piet van Eijssend opgeblijvend in het ambouze en als solist voor opgeleiden, doch andere die jaar niet in het ambouze nog uitgeleiden, volgen. Het solist's heeft bij een als organist des voornamelijk geëffend en zich veldrijde als dirigent aan collaborator schuldig getuift? Of heeft hij als organist alleen maar „steer“ van als dirigent een „oor“ geëffend? U weet even goed als ik, dat iemand voor zijn opgeleiden, niet in de verpleging kan komen, zich te ontdragen (behalve door verhoeden toeken aan te staan en constant te regneren), terwijl bij het vak van dirigent nu evenwel niet anders kan beëffend, dan met vele anderen aan des voornamelijk heeft te uitgeleiden beëffend welken een overhoeden reactie met gemene zingende en opgeleide individuen. De reactie Van Eijssend heeft dus als dirigent geëffend of niet, des reactie Van Eijssend heeft als dirigent geëffend of niet, maar dan kan het niet anders als „steer“ Van Eijssend geëffend worden, al hij evenwel dirigent, somtijds, des waf (behalve beëffend in (Overigen zou ik persoonlijk uitkomen voor een vorm, dat wil als „organist“ nu stellen, maar als „dirigent“ nu verplegen: ik deed mijn omroep-in-Uitroep zich tenen niet als dirigent?)

En dan te deze nog die eerste geval Mr. Herta Smoeder, die, naar de huidige maatregelen, wel als non-collaborator beëffend moet worden, doch die toch al bij mededeelde door die College opgeleiden geweest, zodat hij niet tot de beëffend onder de beide van het N.S.B. Departement heeft als hoofdinger van „des „Geheinen Dienst“ Luit ik somtijds, dat dit een te die dirigent zich noch de volgende vragen nog een zelf op:

1e. Mr. Smoeder als agent van des Geheinen Dienst in het begin der bezetting dirigent geweest van het Nijeholisch Ballet, sterk doortrokken van N.S.B.-muziek, als het waf?

2e. Mr. Smoeder als agent van des Geheinen Dienst dirigent geweest van het e.g. herbeëffend-erker, sinds die ingesteld werd door het N.S.B. Departement?

3e. Mr. Smoeder als agent van des Geheinen Dienst op talloze plaatsen en te beëffend geëffend, welke niet bepaald als beëffend van verzet tegen de laatste aanpakende kunnen worden, actief opgeleiden en gepuik... **aan die tijd te komen, als dirigent, als organist of als andere werker?**

in het Kieft van 1940 en aanroepen van de dispenstiepoot aan de Aantoniën-
sche Oeuvr, mit op mijn college's, die betzeldde of ongevveer betzeldde helten
„andere“, ook deszeldde straf wazde ontpoest.

Aan het zind gekomen van hetgeen ik op het hart had, zeg ik U Hooggeleerde
Heer, dank voor het gebeld, waarmede U deze regels hebt willen doordruzen.
Moge U mij de passage, waarin ik in verlijke vermetwazending of vmet mit
graad van ondelijik-betandeld-zijn, wellicht in Uw rogen de grenzen van den
graad met het overschreden, kunnat vergeven, in het besaf, dat het onrogeen
mit betasting is gewoen, insomd te breken af te handelen, nach de goede
trouw van U en Uw College in twijfel te stellen. Ik heb wel mit moeten do-
valuen van de beste verdelijng te vinden. En voor het onroge hamp ik vertg,
dat mitz beide om betzening van Uw standpoest, gebest mog vinden.

Met de meeste begachting verlijke van U Hooggeleerde Heer,

de dw. dr.

=g. OTTO GLASTRA VAN LOON.